Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 610/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 iunie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen, a Regulamentelor (CE) nr. 1683/95 și (CE) nr. 539/2001 ale Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (CE) nr. 810/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului

(JO L 182, 29.6.2013, p. 1)

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 225, 30.7.2014, p. 91 (610/2013)

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 610/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 iunie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen, a Regulamentelor (CE) nr. 1683/95 și (CE) nr. 539/2001 ale Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (CE) nr. 810/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară [1],

întrucât:

(1) Politica Uniunii în domeniul frontierelor externe are ca obiectiv un management integrat al frontierei care să garanteze un nivel uniform și înalt de control și de supraveghere, care reprezintă un corolar indispensabil pentru libera circulație a persoanelor în Uniune și o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. În acest scop, ar trebui prevăzute norme comune privind standardele și procedurile de control la frontierele externe, ținând seama de presiunile specifice și disproporționate cu care se confruntă unele state membre la frontierele lor externe. Acest set de norme ar trebui să fie guvernat de principiul solidarității între statele membre.

(2) Libera circulație a persoanelor în spațiul Schengen constituie una dintre cele mai mari realizări ale integrării europene. Libertatea de circulație este un drept fundamental, condițiile de exercitare a acesteia fiind stabilite în Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și în Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora [2].

[1] Poziția Parlamentului European din 12 iunie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 iunie 2013.

[2] JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

▼B

(3) Eliminarea controalelor la frontierele interne necesită o încredere reciprocă deplină între statele membre în privința capacității lor de a pune integral în practică măsurile de compensatorii care permit eliminarea acestor controale.

(4) Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) ([1]) a intrat în vigoare la 13 octombrie 2006.

(5) După mai mulți ani de aplicare practică a apărut necesitatea realizării unei serii de modificări pe baza experiențelor practice ale statelor membre și ale Comisiei în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (CE) nr. 562/2006, pe baza rezultatelor evaluărilor Schengen, a rapoartelor și solicitărilor prezentate de statele membre, a evoluției dreptului primar și secundar al Uniunii, precum și necesitatea clarificării și a identificării mai eficiente a chestiunilor tehnice critice.

(6) Raportul Comisiei din 21 septembrie 2009 privind punerea în aplicare a dispozițiilor referitoare la ștampilarea documentelor de călătorie ale resortisanților țărilor terțe în conformitate cu articolele 10 și 11 din Regulamentului (CE) nr. 562/2006, precum și Raportul Comisiei din 13 octombrie 2010 privind aplicarea titlului III (Frontiere interne) din Regulamentului (CE) nr. 562/2006 conțin propuneri concrete privind modificări tehnice ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006.

(7) În temeiul actelor legislative recent adoptate de către Uniune, în special Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) ([2]) și Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ([3]) se impun anumite modificări ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006.

(8) De asemenea, anumite dispoziții ale Convenției de punere în aplicare a acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ([4]) („Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen”) ar trebui modificate pentru a reflecta modificările aduse Regulamentului (CE) nr. 562/2006 și situația juridică actuală.

(9) În temeiul cauzei C-241/05, Nicolae Bot/Préfet du Val-de-Marne ([5]), este necesară modificarea normelor privind calcularea duratei autorizate pentru șederile pe termen scurt în Uniune. Existența unor norme clare, simple și armonizate în toate actele

([1]) JO L 105, 13.4.2006, p. 1.
([2]) JO L 243, 15.9.2009, p. 1.
([3]) JO L 348, 24.12.2008, p. 98.
([4]) JO L 239, 22.9.2000, p. 19.
([5]) Rec. 2006, I-9627.

▼B

juridice care reglementează această chestiune ar fi atât în beneficiul călătorilor, cât și al autorităților responsabile din domeniul frontierelor și al vizelor. Prin urmare, ar trebui să fie modificate în consecință Regulamentul (CE) nr. 562/2006 și Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză ([1]) și Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație ([2]), Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) ([3]) și Regulamentul (CE) nr. 810/2009.

(10) Adoptarea Regulamentului (UE) nr. 1168/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene ([4]) (Frontex) (denumită în continuare „agenția”) îmbunătățește gestionarea integrată a frontierelor externe și consolidează rolul Agenției în conformitate cu obiectivul Uniunii de a elabora o politică vizând introducerea progresivă a conceptului de management integrat al frontierei.

(11) Pentru alinierea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 562/2006 la TFUE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adoptarea de măsuri suplimentare de reglementare a supravegherii, precum și modificarea anexelor la Regulamentul (CE) nr. 562/2006. Este deosebit de important ca în cadrul activității pregătitoare Comisia să realizeze consultări, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(12) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume o serie de modificări tehnice ale normelor existente ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006 și a Convenției privind punerea în aplicare a Acordului Schengen, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1683/95, (CE) nr. 539/2001, (CE) nr. 767/2008 și (CE) nr. 810/2009, poate fi realizat numai la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv.

([1]) JO L 164, 14.7.1995, p. 1.
([2]) JO L 81, 21.3.2001, p. 1.
([3]) JO L 218, 13.8.2008, p. 60.
([4]) JO L 304, 22.11.2011, p. 1.

▼B

(13) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării *acquis*-ului Schengen ([1]), care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([2]) din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului menționat.

(14) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ([3]), care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE ([4]).

(15) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ([5]), care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([6]).

(16) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament constituie o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul a decis cu privire la prezentul regulament, dacă îl va integra în legislația sa națională.

(17) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen ([7]). În consecință, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

([1]) JO L 176, 10.7.1999, p. 36.
([2]) JO L 176, 10.7.1999, p. 31.
([3]) JO L 53, 27.2.2008, p. 52.
([4]) JO L 53, 27.2.2008, p. 1.
([5]) JO L 160, 18.6.2011, p. 21.
([6]) JO L 160, 18.6.2011, p. 19.
([7]) JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

▼B

(18) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen ([1]). În consecință, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 562/2006

Regulamentul (CE) nr. 562/2006 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) porturile maritime, fluviale și pe lacuri ale statelor membre pentru legăturile interne regulate cu feribotul;”;

(b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «legături interne regulate cu feribotul» înseamnă orice legătură cu feribotul între aceleași două sau mai multe porturi, situate pe teritoriul statelor membre, fără escală în porturi situate în afara teritoriului statelor membre și care constă în transportul de persoane și vehicule în baza unui orar publicat;”;

(c) punctul 5 se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„5. «persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii» înseamnă”;

(ii) la litera (a), trimiterea la „articolul 17 alineatul (1)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 20 alineatul (1)”;

(iii) la litera (b), cuvântul „Comunitate” se înlocuiește cu cuvântul „Uniune”;

(d) la punctul 6, trimiterea la „articolul 17 alineatul (1)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 20 alineatul (1)”;

(e) se introduce următorul punct:

„8a. «punct comun de trecere a frontierei» înseamnă orice punct de trecere a frontierei situat fie pe teritoriul unui stat membru, fie pe teritoriul unei țări terțe în care polițiștii de frontieră ai statului membru și polițiștii de frontieră ai țării terțe efectuează unul după celălalt controale la intrare și la ieșire în conformitate cu legislația lor națională și în baza unui acord bilateral;”;

([1]) JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

▼B

(f) punctul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„15. «permis de ședere» înseamnă:

(a) orice permis de ședere eliberat de statele membre în conformitate cu modelul uniform stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (*) și permisele de ședere eliberate în conformitate cu Directiva 2004/38/CE;

(b) toate celelalte documente emise de un stat membru resortisanților țărilor terțe, care le autorizează șederea pe teritoriul său și care au făcut obiectul unei notificări și al publicării ulterioare în conformitate cu articolul 34, cu excepția:

(i) permiselor temporare emise în cursul examinării primei cereri de eliberare a unui permis de ședere astfel cum se menționează la litera (a) sau a unei cereri de azil; și

(ii) vizelor eliberate de statele membre în formatul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză (**);

(*) JO L 157, 15.6.2002, p. 1.
(**) JO L 164, 14.7.1995, p. 1.”;

(g) se introduce următorul punct:

„18a. «lucrător offshore» înseamnă o persoană care lucrează pe o instalație offshore aflată în apele teritoriale sau într-o zonă maritimă de exploatare economică exclusivă a statelor membre, astfel cum sunt definite în dreptul maritim internațional, și care revine regulat, pe cale maritimă sau aeriană, pe teritoriul statelor membre;”;

2. La articolul 3, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) drepturile persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii;”;

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 3a

Drepturi fundamentale

În aplicarea prezentului regulament, statele membre respectă pe deplin dreptul relevant al Uniunii, inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene («Carta drepturilor fundamentale»), dreptul internațional relevant, inclusiv Convenția privind statutul refugiaților încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 («Convenția de la Geneva»), obligațiile legate de accesul la protecție internațională, în special principiul nereturnării și drepturile fundamentale. În conformitate cu principiile generale ale dreptului Uniunii, deciziile în temeiul prezentului regulament se adoptă în mod individual.”;

▼B

4. La articolul 4, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1), pot fi permise excepții de la obligația de trecere a frontierelor externe numai prin punctele de trecere a frontierei și în timpul programului de funcționare stabilit:

(a) pentru indivizi sau grupuri de persoane, în cazul unei solicitări cu caracter special privind trecerea ocazională a frontierelor externe în afara punctelor de trecere a frontierei sau în afara programului de funcționare stabilit, cu condiția să fie în posesia autorizațiilor cerute de legislația internă și ca acest lucru să nu fie contrar intereselor statelor membre în materie de ordine publică și de siguranță internă. Statele membre pot prevedea dispoziții specifice în acordurile bilaterale. Excepțiile generale prevăzute în dreptul intern și în acordurile bilaterale trebuie notificate Comisiei în conformitate cu articolul 34;

(b) pentru indivizi sau grupuri de persoane, în cazul unei urgențe neprevăzute;

(c) în conformitate cu normele specifice prevăzute la articolele 18 și 19 în coroborare cu anexele VI și VII.”;

5. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere, condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe sunt următoarele:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) să fie în posesia unui document de călătorie valabil care să permită titularului să treacă frontiera și care să îndeplinească următoarele criterii:

(i) să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul statelor membre. În caz justificat de urgență, această obligație poate fi înlăturată;

(ii) să fi fost eliberat în ultimii 10 ani.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) În sensul aplicării dispozițiilor alineatului (1), data intrării se consideră ca fiind prima zi de ședere pe teritoriul statelor membre, iar data ieșirii se consideră ca fiind ultima zi de ședere pe teritoriul statelor membre. Perioadele de ședere autorizate în temeiul unui permis de ședere sau a unei vize naționale de lungă ședere nu sunt luate în considerare la calcularea perioadei de ședere pe teritoriul statelor membre.”;

▼B

(c) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc toate condițiile menționate la alineatul (1), dar care sunt titulari ai unui permis de ședere sau ai unei vize de lungă ședere sunt autorizați să intre în scopul tranzitului pe teritoriul altor state membre pentru a putea ajunge pe teritoriul statului membru care le-a eliberat permisul de ședere sau viza de lungă ședere, cu excepția cazului în care respectivii resortisanți se află pe lista națională de alerte a statului membru ale cărui frontiere externe doresc să le traverseze și alerta respectivă este însoțită de instrucțiuni cu privire la refuzul intrării sau tranzitului;”;

(ii) la litera (b), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) resortisanții țărilor terțe care îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (1), cu excepția celor menționate la litera (b), și care se prezintă la frontieră pot fi autorizați să intre pe teritoriul statelor membre dacă la frontieră este eliberată o viză în conformitate cu articolele 35 și 36 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (*).

Statele membre întocmesc o statistică privind vizele eliberate la frontieră în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 și cu anexa XII la acesta.

(*) JO L 243, 15.9.2009, p. 1.”.

6. La articolul 6 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În exercitarea îndatoririlor lor, polițiștii de frontieră respectă în totalitate demnitatea umană, în special în cazurile în care sunt implicate persoane vulnerabile.”;

7. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Controlul minim prevăzut la primul paragraf constituie regula pentru persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii.

Cu toate acestea, în cazul în care se efectuează controale minime asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, polițiștii de frontieră pot, în mod nesistematic, să consulte bazele de date naționale și europene pentru a se asigura că persoanele respective nu reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru siguranța internă, ordinea publică, relațiile internaționale ale statelor membre sau o amenințare pentru sănătatea publică.

Consecințele respectivelor consultări nu pun în pericol dreptul de intrare pe teritoriul statului membru în cauză al persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, astfel cum se prevede prin Directiva 2004/38/CE.”;

▼B

(b) la alineatul (5) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor celui de al doilea paragraf, resortisanților țărilor terțe care fac obiectul unui control amănunțit în linia a doua li se vor furniza informații scrise într-o limbă pe care o înțeleg sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, sau printr-un alt mijloc eficace, privind scopul și procedura acestui control.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Controlul asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii se efectuează în conformitate cu Directiva 2004/38/CE.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(8) În aplicarea literei (a) sau (b) de la articolul 4 alineatul (2), statele membre pot să prevadă, de asemenea, derogări de la normele prevăzute în prezentul articol.”;

8. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) (a) Persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii sunt autorizate să folosească culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea A («UE, SEE, CH»). Respectivele persoane pot, de asemenea, să folosească culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 («fără viză») și partea B2 («toate pașapoartele»).

Resortisanții țărilor terțe care nu au obligația de a deține viză în momentul trecerii frontierelor externe ale statelor membre în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 și resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere pot să folosească culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 («fără viză») la prezentul regulament. Aceștia pot, de asemenea, să folosească culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea B2 («toate pașapoartele») la prezentul regulament.

(b) Toate celelalte persoane folosesc culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea B2 («toate pașapoartele»).

Indicațiile care figurează pe panourile menționate la literele (a) și (b), pot fi afișate în limba sau limbile considerate adecvate de fiecare stat membru.

Dispoziția privind amenajarea de culoare separate indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 («fără viză») nu este obligatorie. Statele membre hotărăsc, în funcție de necesitățile lor practice, dacă și în ce punct de trecere a frontierei doresc să folosească această opțiune.”;

(b) alineatul (5) se elimină.

▼B

9. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text: „Ștampilarea documentelor de călătorie”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Se ștampilează la intrare și ieșire documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe, membri de familie ai unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE, dar care nu prezintă permisul de ședere prevăzut în directiva menționată.

Se ștampilează la intrare și ieșire pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe, membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, dar care nu prezintă permisul de ședere prevăzut în Directiva 2004/38/CE.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf se adaugă următoarele litere:

„(f) pe documentele de călătorie ale personalului de trenuri de pasageri și de mărfuri din trenurile internaționale;

(g) pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care prezintă un permis de ședere menționat în Directiva 2004/38/CE.”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În mod excepțional, la cererea unui resortisant al unei țări terțe, se poate renunța la aplicarea ștampilei la intrare sau ieșire în cazul în care aceasta ar putea crea dificultăți majore pentru respectivul resortisant. În acest caz, intrarea sau ieșirea este consemnată pe o foaie volantă separată, în care se menționează numele și numărul pașaportului resortisantului în cauză. Respectiva foaie se predă resortisantului țării terțe. Autoritățile competente ale statelor membre pot păstra evidențe statistice ale acestor cazuri excepționale și le pot prezenta Comisiei.”;

10. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care prezumția menționată la alineatul (1) nu este combătută, resortisantul unei țări terțe poate fi returnat în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (*), precum și în conformitate cu dreptul național care respectă directiva menționată.

(*) JO L 348, 24.12.2008, p. 98.”;

(b) se adaugă un alineat:

„(4) Dispozițiile relevante ale alineatelor (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* în absența ștampilei de ieșire.”;

▼B

11. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Supravegherea frontierelor are drept principal obiectiv să prevină trecerile frauduloase ale frontierei, combaterea criminalității transfrontaliere și luarea de măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera. O persoană care a trecut ilegal frontiera și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și i se aplică procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 referitor la măsurile suplimentare privind supravegherea.”.

12. La articolul 13, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre întocmesc o statistică privind numărul de persoane care au făcut obiectul unei decizii de refuz al intrării, motivele refuzului, cetățenia persoanelor cărora li s-a refuzat intrarea și tipul de frontieră (terestră, aeriană, maritimă) la care s-a refuzat intrarea și transmit anual statisticile către Comisie (Eurostat), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale. (*)

(*) JO L 199, 31.7.2007, p. 23.”.

13. La articolul 15 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră sunt profesioniști specializați și formați corespunzător, luând în considerare curricula comună de pregătire pentru polițiștii de frontieră, stabilită și dezvoltată de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, înființată prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004. Curricula de pregătire include formarea specializată privind modul de detectare și gestionare a situațiilor în care sunt implicate persoane vulnerabile, cum ar fi minorii neînsoțiți și victimele traficului de persoane. Statele membre, cu sprijinul Agenției, încurajează polițiștii de frontieră să învețe limbile străine care le sunt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.”.

14. La articolul 18, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Respectivele dispoziții speciale pot conține derogări de la articolele 4 și 5, precum și de la articolele 7-13”.

15. La articolul 19, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, se adaugă următoarele dispoziții:

„(g) servicii de salvare, poliție și pompieri și polițiștii de frontieră;

(h) lucrători offshore.”;

▼B

(b) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Respectivele dispoziții speciale pot conține derogări de la articolele 4 și 5, precum și de la articolele 7-13”.

16. La articolul 21, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația resortisanților țărilor terțe de a-și raporta prezența pe teritoriul său, în conformitate cu dispozițiile articolului 22 din Convenția Schengen.”;

17. Articolul 32 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 32

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 33, acte delegate în ceea ce privește modificarea anexelor III, IV și VIII.”;

18. Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 33

Exercitarea delegării

(1) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, cu respectarea condițiilor stabilite în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 12 alineatul (5) și la articolul 32 este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată de la 19 iulie 2013.

(3) Delegarea competenței menționate la articolul 12 alineatul (5) și la articolul 32 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare duce la încetarea delegării de competență specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Aceasta nu aduce atingere validității actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4) Comisia comunică simultan Parlamentului European și Consiliului adoptarea unui act delegat, imediat după adoptarea acestuia.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 12 alineatul (5) și al articolului 32 intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu a formulat nicio obiecție într-un termen de două luni de la comunicarea actului către Parlamentul European și Consiliu, sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia ca nu vor formula obiecții. Acest termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”.

▼B

19. La articolul 34, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) lista permiselor de ședere, făcându-se distincția între cele reglementate la articolul 2 punctul 15 litera (a) și cele reglementate la articolul 2 punctul 15 litera (b) și care sunt însoțite de un model pentru permisele reglementate de articolul 2 punctul 15 litera (b). Permisele de ședere eliberate în conformitate cu Directiva 2004/38/CE sunt evidențiate ca atare și se pun la dispoziție modele pentru permisele de ședere care nu au fost eliberate în conformitate cu formatul uniform prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.”;

(b) se adaugă următoarele dispoziții:

„(ea) derogările de la normele privind trecerea frontierelor externe menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (a);

(eb) statisticile menționate la articolul 10 alineatul (3).”;

20. La articolul 37, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre informează Comisia în legătură cu dispozițiile naționale referitoare la articolul 21 literele (c) și (d), regimul sancțiunilor menționate la articolul 4 alineatul (3) și acordurile bilaterale autorizate prin prezentul regulament. Modificările ulterioare aduse dispozițiilor respective se notifică în cinci zile lucrătoare”;

▼C1

21. Anexele III-VIII la Regulamentul (CE) nr. 562/2006 se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.

▼B

Articolul 2

Modificarea Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen

Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18 alineatul (1), cuvintele „trei luni” se înlocuiesc cu cuvintele „90 de zile”;

2. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul(1), cuvintele „trei luni în decursul termenului de șase luni de la data primei intrări” se înlocuiesc cu cuvintele „90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile”;

(b) la alineatul (2), cuvintele „trei luni” se înlocuiesc cu cuvintele „90 de zile”.

3. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), cuvintele „trei luni în decursul oricărei perioade de șase luni” se înlocuiesc cu cuvintele „90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile”;

(b) alineatul (3) se elimină.

▼B

4. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 22*

Străinii care au intrat în mod legal pe teritoriul uneia dintre părțile contractante pot fi obligați să își declare prezența, în conformitate cu condițiile stabilite de fiecare parte contractantă, autorităților competente ale părții contractante pe al cărei teritoriu au intrat. Străinii fac acest lucru fie în momentul intrării pe teritoriul respectiv, fie în termen de trei zile lucrătoare de la intrare, după cum stabilește partea contractantă pe al cărei teritoriu aceștia intră.”;

5. Articolul 136 se elimină.

Articolul 3

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1683/95

Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1683/95 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 5*

În sensul prezentului regulament, «viză» înseamnă «viză» în conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (*).

(*) JO L 243, 15.9.2009, p. 1.”.

Articolul 4

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 539/2001

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Resortisanții țărilor terțe prevăzute în lista din anexa II sunt exonerați de obligația prevăzută la alineatul (1) pentru șederi a căror durată totală nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.”;

2. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 2*

În sensul prezentului regulament, «viză» înseamnă «viză» în conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (*).

(*) JO L 243, 15.9.2009, p. 1.”.

▼B

Articolul 5

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 767/2008

La articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) a petrecut deja 90 de zile în cursul perioadei curente de 180 de zile pe teritoriul statelor membre pe baza unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată;”.

Articolul 6

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 810/2009

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezentul regulament stabilește procedurile și condițiile de eliberare a vizelor de tranzit sau de ședere pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă care să nu depășească 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.”;

2. La articolul 2 alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) tranzitării sau al șederii pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă care să nu depășească 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile de la data primei intrări pe teritoriul statelor membre”;

3. La articolul 25 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) atunci când, din motive considerate justificate de consulat, o nouă viză este eliberată pentru o ședere în cursul aceleiași perioade de 180 de zile unui solicitant care, în cursul respectivei perioade de 180 de zile, a utilizat deja o viză uniformă sau o viză cu valabilitate teritorială limitată permițând o ședere de 90 de zile.”;

4. La articolul 32 alineatul (1) litera (a), punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) a petrecut deja 90 de zile în cursul perioadei curente de 180 de zile pe teritoriul statelor membre pe baza unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată;”;

5. Anexele VI, VII și XI la Regulamentul (CE) nr. 810/2009 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 7

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la 19 iulie 2013.

Articolul 1 alineatul (5) litera (a) punctul (i), articolul 1 alineatul (5) litera (b), articolul 2 alineatele (1) și (2), articolul 2 alineatul (3) litera (a), articolele 3, 4, 5 și 6, anexa I punctul 3 și anexa II se aplică de la 18 octombrie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

▼B

ANEXA I

Anexele la Regulamentul (CE) nr. 562/2006 se modifică după cum urmează:

1. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) Partea B se înlocuiește după cum urmează:

„PARTEA B1: «fără viză»;

PARTEA B2: «toate pașapoartele».

”;

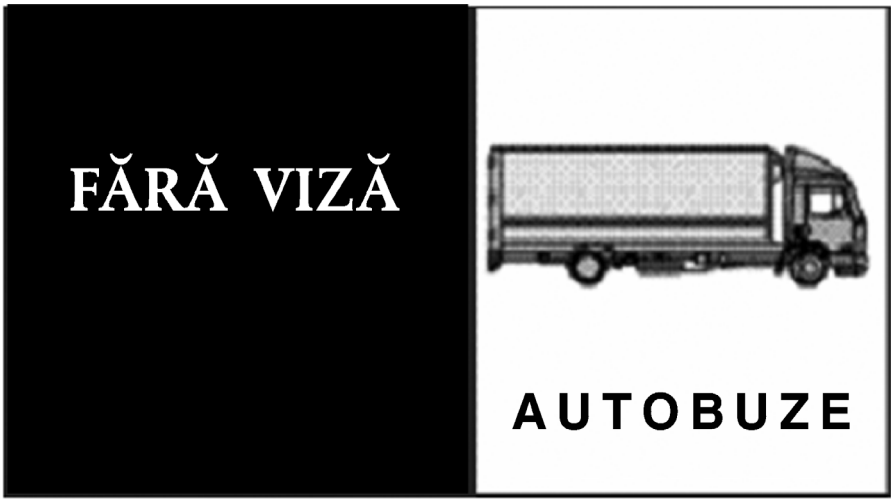
▼B

(b) În Partea C, se introduc următoarele panouri între panourile „UE, SEE, CH” și „TOATE PAȘAPOARTELE”:

„

”.

▼B

2. La anexa IV punctul 3, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„3. La intrarea și la ieșirea resortisanților țărilor terțe care fac obiectul obligativității deținerii unei vize, ștampila se aplică, în general, pe pagina opusă celei pe care este aplicată viza.”.

3. În anexa V partea B, în Modelul uniform de formular pentru refuzul intrării la frontieră, rubrica (F) se înlocuiește cu următorul text:

„□ (F) a rămas deja 90 de zile în cursul perioadei anterioare de 180 de zile pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene”.

4. Anexa VI se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se modifică după cum urmează:

(i) la punctul 1.1. se adaugă următorul punct:

„1.1.4. Punctele comune de trecere a frontierei

1.1.4.1. Statele membre pot încheia sau menține acorduri bilaterale cu țările terțe vecine în ceea ce privește stabilirea punctelor comune de trecere a frontierei în care polițiștii de frontieră ai statului membru și polițiștii de frontieră ai țării terțe desfășoară unul după celălalt controale la ieșire și la intrare în conformitate cu legislația lor națională pe teritoriul celeilalte părți. Punctele comune de trecere a frontierei pot fi localizate atât pe teritoriul unui stat membru, cât și pe teritoriul unei țări terțe.

1.1.4.2. Punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul statelor membre: acordurile bilaterale care stabilesc punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul statelor membre cuprind o autorizație pentru polițiștii de frontieră din țările terțe să își exercite atribuțiile pe teritoriul statului membru în cauză, respectând următoarele principii:

(a) Protecția internațională: resortisantului unei țări terțe care solicită protecție internațională pe teritoriul unui stat membru i se asigură accesul la procedurile relevante ale statului membru în cauză în conformitate cu *acquis*-ul Uniunii în materie de azil.

(b) Arestarea unei persoane sau confiscarea bunurilor: în cazul în care polițiștii de frontieră ai țărilor terțe iau cunoștință de elemente care justifică arestarea sau punerea sub protecție a unei persoane sau confiscarea bunurilor, aceștia informează autoritățile statului membru în cauză cu privire la elementele respective, iar autoritățile statului membru asigură luarea de măsuri de urmare adecvate în conformitate cu legislația lor națională, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional, indiferent de cetățenia persoanei în cauză.

(c) Persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și care intră pe teritoriul Uniunii: polițiștii de frontieră ai țărilor terțe nu trebuie să împiedice intrarea pe teritoriul Uniunii a persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii. În cazul în care există motive care justifică refuzul ieșirii din țara terță în cauză, polițiștii de frontieră ai țării terțe respective informează autoritățile statului membru cu privire la aceste motive, iar acestea din urmă asigură luarea de măsuri ulterioare corespunzătoare în conformitate cu legislația națională, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional.

▼B

1.1.4.3. Punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul țărilor terțe: acordurile bilaterale care stabilesc punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul țărilor terțe cuprind o autorizație pentru polițiștii de frontieră ai statului membru să își exercite atribuțiile pe teritoriul țării terțe. În sensul prezentului regulament, orice control efectuat de polițiștii de frontieră ai unui stat membru într-un punct comun de trecere a frontierei aflat pe teritoriul unei țări terțe se consideră a fi efectuat pe teritoriul statului membru în cauză. Polițiștii de frontieră ai unui stat membru își exercită atribuțiile în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 562/2006 și cu respectarea următoarelor principii:

(a) Protecția internațională: resortisantului unei țări terțe care a trecut de controlul de ieșire al polițiștilor de frontieră ai țării terțe respective și care solicită ulterior protecție internațională polițiștilor de frontieră ai statului membru prezenți pe teritoriul țării terțe în cauză i se asigură accesul la procedurile relevante ale statului membru în conformitate cu acquis-ul Uniunii în materie de azil. Autoritățile țării terțe acceptă transferul persoanei vizate pe teritoriul statului membru în cauză.

(b) Arestarea unei persoane sau confiscarea bunurilor: în cazul în care polițiștii de frontieră ai unui stat membru iau cunoștință de elemente care justifică arestarea sau punerea sub protecție a unei persoane, sau confiscarea bunurilor, aceştia acționează în conformitate cu legislația lor națională, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional. Autoritățile țării terțe acceptă transferul persoanei sau a bunului vizat pe teritoriul statului membru.

(c) Accesul la sistemele informatice: polițiștii de frontieră ai unui stat membru au capacitatea de a utiliza sistemele informatice de prelucrare a datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 7. Statelor membre li se permite să adopte măsurile de securitate tehnice și organizaționale impuse de dreptul Uniunii pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, a pierderii accidentale, a modificării, a divulgării sau a accesului neautorizate, inclusiv a accesului autorităților țărilor terțe.

1.1.4.4. Înainte de a încheia sau de a modifica un acord bilateral cu o țară terță vecină privind punctele comune de trecere a frontierei, statul membru în cauză consultă Comisia cu privire la compatibilitatea acordului cu dreptul Uniunii. Acordurile bilaterale deja existente sunt comunicate Comisiei până la 20 ianuarie 2014.

În cazul în care consideră că acordul este incompatibil cu dreptul Uniunii, Comisia notifică statul membru în cauză. Statul membru adoptă toate măsurile necesare pentru modificarea acordului într-un termen rezonabil, astfel încât să elimine toate incompatibilitățile identificate.”.

(ii) la punctul 1.2., subpunctele 1.2.1 și 1.2.2 se înlocuiesc cu următorul text:

„1.2.1. Verificările se efectuează atât asupra pasagerilor din trenuri, cât și asupra personalului feroviar de la bordul trenurilor care trec frontierele externe, inclusiv de la bordul trenurilor de mărfuri și al trenurilor goale. Statele membre pot încheia acorduri bilaterale sau multilaterale privind modalitățile de desfășurare a verificărilor, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4. Verificările se efectuează într-unul dintre următoarele moduri:

▼B

— în prima gară de sosire sau în ultima gară de plecare de pe teritoriul unui stat membru,

— la bordul trenului, în timpul tranzitului, între ultima gară de plecare dintr-o țară terță și prima gară de sosire de pe teritoriul unui stat membru sau viceversa,

— în ultima gară de plecare sau în prima gară de sosire de pe teritoriul unei țări terțe.

1.2.2. De asemenea, în vederea facilitării traficului trenurilor de călători de mare viteză, statele membre de pe itinerarul acestor trenuri care sosesc din țări terțe pot, de asemenea, decide, de comun acord cu țările terțe în cauză, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4. să efectueze verificări la intrare asupra resortisanților țărilor terțe din trenurile care sosesc din țări terțe, într-unul dintre modurile următoare:

— în gările din țările terțe din care se urcă persoanele respective în tren;

— în gările de pe teritoriul statelor membre în care coboară persoanele respective;

— la bordul trenului, în timpul tranzitului, între gările situate pe teritoriul unei țări terțe și gările situate pe teritoriul statelor membre, cu condiția ca persoanele respective să rămână la bordul trenului.”;

(b) punctul 3.1 se înlocuiește cu următorul text:

„3.1 *Proceduri generale de verificări a traficului maritim*

3.1.1. Verificarea navelor se efectuează în portul de sosire sau de plecare sau într-o zonă prevăzută în acest scop, situată în imediata apropiere a navei sau la bordul navei aflate în apele teritoriale, astfel cum au fost definite de Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării. Statele membre pot încheia acorduri în baza cărora controalele pot fi, de asemenea, efectuate, în timpul trecerii frontierelor, sau la sosirea sau plecarea navei, pe teritoriul unei țări terțe, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4.

3.1.2. Comandantul navei, agentul maritim sau o altă persoană autorizată în mod corespunzător de către comandant sau autentificată într-un mod considerat acceptabil de către autoritatea publică competentă (denumită în continuare «comandant» în ambele cazuri) întocmește o listă a echipajului și a eventualilor pasageri, care cuprinde informațiile solicitate în formularele 5 (lista echipajului) și 6 (lista pasagerilor) din Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL), precum și, după caz, numărul vizei sau al permisului de ședere:

— cu cel puțin 24 de ore înainte de sosirea în port;

— cel târziu în momentul în care nava părăsește portul anterior, dacă durata cursei este mai scurtă de 24 de ore; sau

— dacă portul de escală nu este cunoscut sau este schimbat în timpul cursei, de îndată ce aceste informații sunt disponibile.

Comandantul comunică lista (listele) polițiștilor de frontieră sau, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru, altor autorități relevante care înaintează lista (listele) fără întârziere polițiștilor de frontieră.

▼B

3.1.3. O confirmare de primire (o copie semnată a listei/listelor sau o confirmare de primire în format electronic) este înmânată comandantului de către poliţiştii de frontieră sau de către autorităţile menţionate la punctul 3.1.2, care o prezintă, la cerere, atunci când nava se află în port.

3.1.4. Comandantul semnalează imediat autorităţii competente toate modificările privind componenţa echipajului sau numărul de pasageri.

De asemenea, comandantul comunică imediat autorităţilor competente şi până la termenul prevăzut la punctul 3.1.2. prezenţa la bord a pasagerilor clandestini. Cu toate acestea, pasagerii clandestini rămân sub responsabilitatea comandantului.

Prin derogare de la articolele 4 şi 7, persoanele aflate la bord nu fac obiectul controalelor sistematice la frontieră. Cu toate acestea, poliţiştii de frontieră efectuează o percheziţie a navei şi verificări asupra persoanelor aflate la bordul acesteia numai în cazul în care acest lucru se justifică, în baza unei analize de risc legată de securitatea internă şi de migraţia ilegală.

3.1.5. Comandantul informează autoritatea competentă despre plecarea navei în timp util şi în conformitate cu normele în vigoare în portul respectiv.";

(c) punctul 3.2. se modifică după cum urmează:

(i) punctul 3.2.1. se înlocuieşte cu următorul text:

„3.2.1. Comandantul navei de croazieră transmite autorităţii competente itinerariul şi programul croazierei, de îndată ce acestea au fost stabilite şi cel târziu până la termenul prevăzut la punctul 3.1.2.";

(ii) la punctul 3.2.2., al doilea paragraf se înlocuieşte cu următorul text:

„Cu toate acestea, se efectuează verificări asupra echipajului şi pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă şi de migraţia ilegală.";

(iii) la punctul 3.2.3. literele (a) şi (b), referinţa „punctul 3.2.4" se înlocuieşte cu referinţa „punctul 3.1.2.";

(iv) la punctul 3.2.3. litera (e), al doilea paragraf se înlocuieşte cu următorul text:

„Cu toate acestea, se efectuează verificări asupra echipajului şi pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă şi de migraţia ilegală.";

(v) punctul 3.2.4. se elimină;

(vi) la punctul 3.2.9., al doilea paragraf se elimină;

(vii) la punctul 3.2.10. se adaugă litera următoare:

„(i) Punctul 3.1.2. (obligaţia de a înainta listele pasagerilor şi ale echipajului) nu se aplică. În cazul în care trebuie redactată lista persoanelor aflate la bord în conformitate cu Directiva 98/41/CE a Consiliului din 18 iunie 1998 privind înregistrarea persoanelor care călătoresc la bordul navelor de pasageri care operează în porturile de destinaţie sau de plecare din statele membre ale Comunităţii (*), comandantul înmânează autorităţii competente din portul de sosire pe teritoriul statelor membre o copie a acestei liste în maximum treizeci de minute de la plecarea navei din portul unei ţări terţe.

(*) JO L 188, 2.7.1998, p. 35.";

▼B

(viii) se adaugă următorul punct:

„3.2.11. În cazul în care un feribot venind dinspre o țară terță îmbarcă și care face mai mult de o escală pe teritoriul statelor membre, îmbarcă pasageri exclusiv pentru tronsonul care mai rămâne pe teritoriul respectiv, pasagerii în cauză fac obiectul unui control de ieșire în portul de plecare și al unui control de intrare în portul de destinație.

Asupra persoanelor care pe timpul acestor escale se află deja la bordul feribotului și nu s-au îmbarcat pe teritoriul statelor membre se efectuează verificări în portul de destinație. În cazul în care țara de destinație este o țară terță, se aplică procedura inversă.”;

(ix) se adaugă următorul punct cu titlu:

„Legăturile de transport de mărfuri între statele membre

3.2.12. Prin derogare de la articolul 7, nu se efectuează controlul de frontieră asupra legăturilor de transport de mărfuri între aceleași două sau mai multe porturi situate pe teritoriul statelor membre, care nu fac escală în nici un port din afara teritoriului statelor membre și care constau în transport de mărfuri.

Cu toate acestea, se efectuează controlul asupra echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală.”.

5. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 3, punctele 3.1. și 3.2. se înlocuiesc cu următorul text:

„Prin derogare de la articolele 4 și 7, statele membre pot autoriza marinarii care dețin un carnet de marinar emis în conformitate cu Convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM) nr. 108 (1958) sau nr. 185 (2003) privind actele de identitate ale personalului navigant, Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL) și cu legislația națională relevantă, să intre pe teritoriul statelor membre și să meargă la țărm în zona portului unde face escală nava sau în localitățile limitrofe sau să iasă de pe teritoriul statelor membre, întorcându-se pe nava lor, fără să se prezinte la un punct de trecere a frontierei, cu condiția să figureze pe lista echipajului navei de care aparțin, care a fost în prealabil transmisă pentru verificare de către autoritățile competente.

Cu toate acestea, pe baza analizei de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală, marinarii fac obiectul unui control al polițiștilor de frontieră, înainte de a coborî la țărm, în conformitate cu articolul 7.”;

(b) la punctul 6, se adaugă următoarele puncte:

„6.4. Statele membre desemnează punctele naționale de contact pentru consultare cu privire la minori și informează Comisia cu privire la aceasta. Comisia pune la dispoziția statelor membre o listă cu aceste puncte naționale de contact.

6.5. În cazul în care există dubii cu privire la circumstanțele prevăzute la punctele 6.1.-6.3., polițiștii de frontieră utilizează lista punctelor naționale de contact pentru consultarea cu privire la minori.”;

▼B

(c) se adaugă următoarele puncte:

„7. **Servicii de salvare, poliție, pompieri și polițiști de frontieră**

Înțelegeri privind intrarea și ieșirea membrilor serviciilor de salvare, a poliției, a pompierilor care acționează în situații de urgență, precum și a polițiștilor de frontieră care trec frontiera în exercitarea atribuțiilor de serviciu sunt prevăzute de legislația națională. Statele membre pot încheia acorduri bilaterale cu țările terțe privind intrarea și ieșirea acestor categorii de persoane. Respectivele înțelegeri și acorduri bilaterale pot să prevadă derogări de la articolele 4, 5 și 7.

8. **Lucrătorii offshore**

Prin derogare de la articolele 4 și 7, lucrătorii offshore astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 18a care se întorc în mod regulat pe teritoriul statelor membre pe cale maritimă sau aeriană fără a fi staționat pe teritoriul unei țări terțe nu fac obiectul controalelor sistematice.

Cu toate acestea, în special în cazul în care linia de coastă a unei țări terțe este situată în imediata apropiere a unui sit offshore, se ia în considerare analiza de risc legată de migrația ilegală în vederea determinării frecvenței controalelor care trebuie efectuate.”;

6. În anexa VIII, formularul standard se modifică după cum urmează:

(a) cuvintele „ștampilă de intrare” se înlocuiesc cu cuvintele „ștampilă de intrare sau de ieșire”;

(b) iar cuvintele „a intrat” se înlocuiesc cu cuvintele „a intrat sau a părăsit”.

▼B

ANEXA II

Anexele la Regulamentul (CE) nr. 810/2009 se modifică după cum urmează:

1. În anexa VI, în „Formularul standard pentru notificarea și motivarea refuzului, anulării sau revocării unei vize”, punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

   „4. ☐ ați petrecut deja 90 de zile în cursul perioadei curente de 180 de zile pe teritoriul statelor membre pe baza unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată”.

2. La punctul 4 din anexa VII, al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

   „În cazul vizelor cu o valabilitate mai mare de șase luni, durata șederii este 90 de zile pentru fiecare perioadă de 180 de zile.”.

3. La articolul 5 din anexa XI, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

   „(2) Viza eliberată este o viză uniformă, o viză cu intrări multiple, care autorizează o ședere de maximum 90 de zile în cursul perioadei de desfășurare a Jocurilor Olimpice și/sau Paralimpice.”.